

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13253/2023
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Продановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Државно веће тужилаца, Основно јавно тужилаштво у Старој Пазови, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 84/23 од 08.02.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 84/23 од 08.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 84/23 од 08.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 3415/21 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да тужиле исплати новчани износ од 29.516,40 динара са законском затезном каматом почев од 08.02.2020. године до исплате и да тужиле накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови парничног поступка не досуђују.

Виши суд у Сремској Митровици је пресудом Гж 84/23 од 08.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 3415/21 од 01.09.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-други закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата трошкова тужиље као пуномоћника малолетне оштећене у поступку пред Основним јавним тужилаштвом у Старој Пазови. Побийана одлука, којом је одбијен тужбени захтев захтев тужиље, донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, а наводима ревизије не указује се на разлоге због којих је ревизија изузетно дозвољена, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог због ког се посебна ревизија може изјавити.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде трошкова кривичног поступка тужиља је поднела 30.11.2021. године, а вредност предмета спора је 29.516,40 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**